

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatæ

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. I. An promissio ficta rei temporalis pro spirituali sufficiat ad
Pactum Simoniacum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62305)

tem, ne Honoratus querelas suas vulgaret in sibi faventes. Canonicos, hi in alios, & sic fraus sua & vitiosa electio evaderet publica, ut dictam summam exsolveret. Jam

Queritur I. An promissio rei temporalis pro spirituali ficta & simulata

QUÆSTIO I.

An promissio ficta & simulata rei temporalis pro spirituali sufficiat ad Pactum Simoniacum?

Non desunt graves Doctores apud P. Friderich in hac Ingolstadiensi Cathedra prædecessorem Colendissimum, qui præclarissimos edidit tractatus, nempe de *Emptione-venditione*; de *Decimis*; de *Foro competente*; & de *Simoniam*; apud P. Melchiorem Friderich, inquam, in *cit. tr. de Simonia c. 2. n. 23.* videlicet Petrus Navarr. Emman. Rodriq. Cajetan. Sorus, Escobar, Suar. Tolet. Less. & Palao *tr. 17. d. 3. pun. 6. n. 2.* ac alii, qui putant, non sufficere, ac proin pœnas in Simoniam statutas non incurri, ex hac potissimum ratione: fictè promittens caret animò dandi temporale pro spirituali: ergo non habet animum emendi spirituale: ergo non committit Simoniam, cum Simoniam definiatur esse *studiosa voluntas emendi spirituale*. Confirmant. Ubi non intervenit pretium temporale, non committitur Simoniam: Sed in ficta promissione pretii temporalis non intervenit pretium temporale: quod enim illud? vel enim rationem pretii habet

sufficiat ad pactum Simoniacum constituendum? II. An hoc supposito præfata Electio ita fuerit invalida, ut nec in foro conscientie potuerit acceptari, & retineri Dignitas Episcopalis ab Honorio?

temporale promissum? & hoc non; quia fictè promittens non habet intentionem illud solvendi: vel ipsa promissio? & ista adhuc minus; quia non offertur ut pretium, sed est mera conditio, sub qua offertur pretium simulatè tantum.

Verùm ego non dubito subscribere sententiæ existimantium, in tali casu, ubi ex parte unius tantum sit ficta promissio (aliud foret, si uterque paciscens fictè promitteret, eò quòd in utroque abesset intentio dandi temporale pro spirituali, & sic Simoniam quoque mentalis deficeret; quapropter nec actus exterior esset Simoniam conventionalis; cum hæc absque mentali nequeat subsistere) committi verè Simoniam. Navarrus, & Gonet apud & cum laudato P. Friderich *n. 24.* Quod sic probo I. per promissionem seriam verè committitur Simoniam: ergo & per fictam. *Cons. prob.* ideo per seriam committitur, quia per illam paratur via ad obtinendam rem spiritualem. S. Th. 2. 2. q. 100. art. 2. ad 5. & com-

& communiter alii, seu quia per promissionem seriam pretii temporalis non minus comparatur spirituale, quam per actualem solutionem: sed hæc ratio pugnat etiam in promissione ficta; quia per hanc non minus acquiritur & comparatur spirituale (uti in præsentem obtentum & comparatum est) ac per seriam, & ratio dandi spirituale æquè est pecunia promissa. II. Non minus corruptio Judicis fit per promissam fictè pecuniam, ac per seriò promissam: ergo etiam non minus fit Simonia per pecuniam fictè, ac seriò promissam; quod enim in Judiciis est corruptio in ordine ad obtinendam sententiam, id in obtinendis beneficiis Ecclesiasticis est Simonia, & utrobique pecunia, seu seriò seu fictè promissa, operatur idem. Hoc fateor, quòd supposità benigniore mihi que probabiliore sententia, quòd pœnæ Juris non incurrantur nisi per Simoniã realem, seu nisi ex utraque parte fiat executio, & tam temporale quàm spirituale utrinque sit datum & obtentum, in hoc casu, saltem nisi ex postfacto detur etiam temporale, pœnæ in Simonicos latæ non contrahantur.

Ad rationem Adversantium dico; quamvis fictè promittens careat animò dandi temporale pro Spirituali, non tamen caret animò per temporale obtinendi spirituale, ac per pecunias sibi viam parandi ad Dignitatem Ecclesiasticam, quæ est aliquid spirituale seu spirituali annexum; quod juxta communem jam est Simonia, sicut est corruptio Judicis, si per fictè promissas pecunias obtineatur sententia, & ad hanc via paratur; cum idem operetur ficta & seria promissio. Aliud utique foret, si spirituale non obtineretur; tunc enim attentata, non consummata, foret Simonia, sicut si promissio seria pecuniæ non obtineretur actu spirituale. Ad *Confirmacionem* ajo: rationem pretii & motivi habet temporale fictè promissum; quia pecunia fictè promissa idem operatur, quod seriò promissa: sicut idem operatur pecunia seriò promissa, quod actualiter soluta, & merè duntaxat promissa non minus habet rationem pretii, quàm actu exsoluta. Reflectatur ad corruptionem Judicis per pecunias fictè promissas.

Questio.